

ОТЧИТАНЕ НА КАПИТАЛИТЕ НА ПРЕДПРИЯТИЕТО

УВОД

Проследявайки икономическата мисъл, научно обобщена в историята икономическите учения, може да се види, че капиталът е бил обект на една или друга интерпретация. И като понятие, и като категория той е бил и е обект на научна, научно-методологична, политикономическа, философска и т. н. трактовка. Икономическата мисъл в своето развитие, съобразно конкретните исторически условия, по един или друг повод не само се е докосвала, но в лицето на своите представители, оглавявайки или включвайки се в една или друга школа, е давала едно или друго определение на капитала, очертавала е от различен ъгъл на мирозрението същността и проявлението му. Физиократът Анн Робер Жак Тюрго в книгата си „Размисли за създаването и разпределението на богатствата“ (1766) счита, че „всички излишни неизконсумирани стопански блага на едно домакинство“¹ са капитал. Адам Смит² прави опит да допълни определението на понятието капитал, дадено от Тюрго, като посочва, че не всеки излишък от стопански блага е капитал. Според него капитал е само онзи излишък, онази част, която е пред назначена да донесе нови блага, т. е. онази част от блага, която произвежда нови блага. Немският икономист Вернер Зомбарт прави опит да постави още и крайната цел на капитала - реализирането на печалба. Капиталът, посочва той, е сборът от ония материални блага и имоти, които служат на едно капиталистическо предприятие за изкарване на печалба³.

Това са само малка част от концепциите за капитала и неговата същност.

---

¹ По К. Маркс, Капиталът, том 1, С, 1948 г.

² Изследване на природата и причините за богатството на нациите, изд. Лондон, 1835 - 1839, с. 436, 526.

³ Цит. по Ал. Хаджиев. Търговски енциклопедичен речник. С, 1930 г., с. 230.